

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814202919
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5814202919.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti F.: X., nar. XX.XX.XXXX a M., nar. XX.XX.XXXX, maloleté bytom u matky, dieťa rodičov matky: L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. G., V. č. XXXX a otca: Z. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. G., V. č. XXX právne zastúpený JUDr. Petrom Vevurkom, advokát, so sídlom O., X. č. XXX/XX, maloleté v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, soc. vecí a rodiny Námestovo, v konaní návrhu o úpravu práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 9P/43/2014-91 zo dňa 2. októbra 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním, ktorým súd uložil otcovi maloletých detí F. povinnosť platiť na výživu maloletej X., nar. XX.XX.XXXX, sumu 100,- eur mesačne a na výživu maloletej M., nar. XX.XX.XXXX, sumou 100,- eur mesačne, vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí počnúc od 01.04.2014 a povinnosť zaplatiť matke maloletých detí do 12 mesiacov od právoplatnosti rozsudku zameškané výživné na maloleté deti F. X., nar. XX.XX.XXXX, za obdobie od 01.04.2014 do 02.10.2014 v celkovej výške 300,- eur a zameškané výživné na maloletú M., nar. XX.XX.XXXX v celkovej výške 300,- eur p o t v r d z u j e.

Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponecháva n e d o t k n u t ý.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zveril maloleté deti F.: X., nar. XX.X.XXXX a M., nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloleté a spravovať ich majetok majú právo obaja rodičia. Otcovi maloletých detí F. uložil súd povinnosť platiť na výživu mal. X., nar. XX.X.XXXX sumou 100,- eur mesačne a na výživu mal. M., nar. XX.X.XXXX sumou 100,- eur mesačne, vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí počnúc od 1.4.2014. Zameškané výživné na maloleté deti F.: X., nar. XX.X.XXXX, za obdobie od 1.4.2014 do 2.10.2014 v celkovej výške 300,- eur a zameškané výživné na mal. M., nar. XX.X.XXXX, v celkovej výške 300,- eur je otec maloletých detí povinný zaplatiť matke maloletých do 12 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Súd vo zvyšku návrh matky zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 62, § 65 Zákona o rodine a vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Vzhľadom na to, že otec maloletých detí súhlasil so zverením maloletých detí do osobnej starostlivosti, súd tak učinil a zveril obe maloleté deti do osobnej starostlivosti matky.

K otázke výživného súd vykonal dokazovanie zabezpečením listinných dôkazov. Z vykonaných dôkazov mal za preukázané, že obaja rodičia sú zamestnaní, platia nájomné za byty v ktorých bývajú, i keď má otec uľahčenú situáciu o to, že býva v spoločnej domácnosti so zárobkovo činným synom, ktorý mu taktiež môže pomáhať v platení účtov za chod domácnosti. S poukazom na tieto skutočnosti súd ustálil, že navrhované výživné po 50,- eur mesačne nezodpovedá skutočným nákladom, ktoré sú spojené s výchovou maloletých detí, ktorí nemajú len takú základnú vec, akou je internet, ktorý si matka zo svojho príjmu nemôže dovoliť. Ak otec maloletých detí pred kurátorkou súhlasil so 100,- eurovým výživným na každé maloleté dieťa, už v tom čase musel vedieť, že bude v jeho možnostiach a schodnostiach ho platiť. Toto však bolo v čase, keď obe deti súhlasili so striedavou starostlivosťou. Zmena postoja otca k plateniu výživného nastala až potom, keď maloleté prejavili vôľu bývať s matkou a s otcom sa chceli iba stretávať. S poukazom na tieto skutočnosti je preto súd toho názoru, že výživné po 100,- eur na každé dieťa zohľadňuje schopnosti a možnosti otca a bude pokrývať aj náklady maloletých detí. Vzhľadom na to, že matka maloletých detí žiadala vyššie výživné, než jej bolo priznané súdom, súd v zvyšku jej návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti výroku, ktorým súd uložil otcovi maloletých detí F. povinnosť platiť na výživu mal. X., nar. XX.X.XXXX, sumu 100,- eur mesačne na výživu mal. M., nar. XX.X.XXXX, sumou 100,- eur mesačne vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí počnúc od 1.4.2014 a povinnosť zaplatiť matke maloletých detí do 12 mesiacov od právoplatnosti rozsudku zameškané výživné na mal. deti F. X., na E., za obdobie od 1.4.2014 do 2.10.2014 v celkovej výške 300,- eur a zameškané výživné na mal. M., nar. XX.X.XXXX, v celkovej výške 300,- eur odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu odvolaniu otca maloletých detí vyhovieť a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmeniť tak, že otcovi maloletých detí uloží povinnosť platiť na výživu mal. X. sumou 50,- eur mesačne a na výživu mal. M. sumou 50,- eur mesačne, vždy do každého 20.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí počnúc od 1.4.2014 s tým, že zameškané výživné nevzniklo. Vo svojom odvolaní poukazyval na to, že okresný súd nesprávne zistil skutkový stav veci a nesprávne vec právne posúdil. Odôvodnenie rozsudku okresného súdu ohľadom určenia výšky výživného sa opiera najmä o údajné vyjadrenie otca maloletých detí uskutočnené pred kurátorkou, kedy mal otec kurátorku oznámiť, že v prípade, ak budú maloleté deti zverené matke, bude prispievať na ich výživu po 100,- eur na každé dieťa. Toto tvrdenie však nie je pravdivé a otec pre prípad, že budú deti zverené do osobnej starostlivosti matky vyhlásil, že bude platiť na ich výživu po 100,- eur, čím však mienil na obe deti a v žiadnom prípade na každé dieťa. Uvádza, že výživné v súdom stanovenej výške nie je schopný platiť a určená výška výživného presahuje jeho zárobkové možnosti. Počas celého konania pred prvostupňovým súdom deklaroval, že v jeho možnostiach a schopnostiach je platiť výživné po 50,- eur na každé maloleté dieťa. Poukazyval na svoj príjem zamestnanca v sume 400,- eur mesačne. Ďalej uvádzal, že si v plnej miere uvedomuje, že ako povinný rodič má voči svojim maloletým deťom povinnosť platiť výživné, avšak výška výživného by mala odrážať životnú úroveň otca, jeho majetkové a zárobkové pomery, ako aj odôvodnené potreby maloletých detí. Okrem toho z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že maloleté deti trávajú s otcom takmer každý deň, počas týždňa ho pravidelne navštevujú a otec sa o maloleté deti stará aj počas víkendov, kedy ich matka odchádza na celý víkend mimo domova. Počas uvedeného obdobia poskytuje maloletým deťom všetky základné potreby.

K odvolaniu otca maloletých detí proti rozsudku súdu prvého stupňa podala písomné vyjadrenie matka maloletých detí. Navrhovala odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedla, že dňa 17.6.2014 za prítomnosti jej a otca maloletých detí sa pred kurátorkou na ÚPSVaR v Námestove písomne dohodli, že v prípade zverenia detí do jej starostlivosti je otec ochotný prispievať na výživu sumou 200,- eur, čo aj svojim podpisom dobrovoľne potvrdil. S navrhovanou sumou súhlasila. V úradnom zázname z tohto dňa sa neuvádza suma 500,- eur ani 100,- eur, ale len výška výživného 200,- eur, o čom predložila doklad.

Kolízny opatrovník maloletých detí vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca maloletých detí proti rozsudku súdu prvého stupňa uviedol, že doporučuje rozsudok potvrdiť s tým, že je v schopnostiach a možnostiach otca maloletých detí súdom určené výživné platiť.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. §

156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponechal nedotknutý.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania otec maloletých detí, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.